

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Egész évre . 5 frt — kr
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközleldők.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HÉTILAP.

HIRDETÉSEK.

Háromhasábos petit-sor
egyszeri közléseért 7 kr
kétszeriért 8 kr., több-
szöriért 5 kr. fizetendő
Bélvégdíj minden egyes
beiktatásért 30 kr.

A NYILTERBÉN:

minden 3-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfízetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkedvezmény-
ben részesülnek

A kéziratok a szerkesztőséghez (Kossuth-utca
8. sz.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7 sz.) intézendők
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Megye és város.

Még közelmúltak is alig nevezhető azon időpont, mikor egy kicsinyke közbeszurt mondatból kifolyólag oly kellemetlen incidens merült fel a megye és Rimaszombat r. t. város között, hogy az ügynek illetékes eldöntését Rimaszombat város tanácsa magától a vármegyei bizottsági közgyűléstől kérte.

A vármegyei állandó választmány az ügyet a legteljesebb világításban terjesztette a közgyűlés elé, mely azt beható bírálat alá vette — s döntött, úgy, hogy ezzel a város autonómikus jogai legkisebb csorbát sem szenvedtek.

És maga a város úgy a vármegyei közgyűlésen, mint az utána következett városi közgyűléseken is méltóságteljes nyugalommal viselte magát, mint aki tudja, hogy autonómiája veszélyeztetve nincs.

De hogy minden kétségnek elejét vegyük, s ez irányban újabb illetéktelenül felmerült hamis híresztelésekkel s irányzatos, szenvedélyes támadásokkal szemben az igazságot kétségtelenné tegyük, ide iktatjuk a közgyűlésen a székház hovatartozása tekintetében hozott vármegyei határozatot szó szerint:

1905/92. határozat. Törvényhatósági közgyűlésünk elismeri, hogy a vármegyei székház azon különleges helyzete, mely az 1878. évi 23. t.-cz. 2. §-ában kifejezést nyert, a községekről szóló 1886. évi 22. t.-cz. 4. §-a által fenn nem tartatott és így az anyagi jog szempontjából Rimaszombat rend. tan. város területén fekvő, a város hatósága székházunkra is kiterjed.

Tekintve azonban, hogy a rendőri végrehajtás tekintetében, mennyiben a folytonosan fennálló gyakorlat értelmében vm. székházunk-

nál a rendőri felügyeletet alispánunk saját kirendelt közegeink által gyakorolta, s e jog törvényes intézkedés által sem meg szüntetve, — sem megváltoztatva nem lett, — vm. székházunk külön elbánás és tekintet alá esik, e tekintetben a városi hatóságot a közvetlen végrehajtás joga meg nem illeti, s az csakis közvetlen alispánunkhoz intézendő megkeresés útján fogatosítható;

tekintve, hogy alispánunk határozatának neheztelt kitétele, mely különben sem képezi annak rendelkező részét, csak a fentebbi értelemben vett különállásnak kívánt kifejezést adni, ily értelemben teljesen törvényes alapon áll — Rimaszombat rend. tanácsu város képviselő testületének előterjesztése teljesíthetőnek nem találtatott.

A határozat utóbbi része csak indokolás. Hogy miért tartatik fenn mégis továbbra a végzés indokolásának neheztelt része, — azt már mult számunkban a közgyűlésről hozott tudósításunkban közöltük.

És valljuk meg őszintén, hogy ha az ügy több előzékenységgel és gyengédséggel hozatik fel a felszínre, akkor talán ezen kérdés nem kiélesítve, de elsimítva került volna oda, hol méltó helye van, a lomtárba.

De még így is esodalkozunk, hogy a kérdés napirenden tartatik, sőt újabb eszközül használtatik fel a társadalmi osztályok közti izgatásra, sértő támadásokra, ami annál gyanusabb, mennél inkább vitetik egy tisztán közigazgatási kérdés társadalmi térre, hogy ennek a révén a polgárság egy számottevő, megyei osztálya újra a gúny s támadás tárgyává tétessék, vele szemben, mint polgári eszmény a városi elem állíttassék fel, s így a kaszt-szellem, az egyenlőtlenség elve támasztassék fel tán épen azok által, kik a társadalmi békét, az egyenlőséget s demokrátiát hirdetik. Egyik társadalmi elem

sem szolgálhat eszményül a másiknak, mindkettőnek egy harmadik eszményre van szüksége, és ez az eszmény ott él minden modern ember agyában.

Ehhez az eszményhez azonban közel yinni az emberiséget és sz kell és nem szenvedély.

Mi a kérdést már rég befejezettnek hittük és ha mégis foglalkozunk vele, csak azon szempontból tesszük ezt, hogy a megye és város közötti békés egyetértést semmiéle „kanapé perek“ meg ne dönthessék.

Rimaszombat a megye székhelye, a megyének első városa; legyen annak szive, melynek érzése egy a testével. Meghasonlott a szív önmagával, boldogtalan a test, hogy ha az érzések ellentétben állnak.

És ezt a békés egyetértést, az együttműködést úgy a kulturának, mint a közigazdaságnak érdeke megkívánja.

Rimaszombat a vármegye egyik jó részének már fekvésénél s közlekedési viszonyainál fogva is központja. Ide köti a vidéket Rimaszombatnak eléggé kifejlett ipara és kereskedelme is. Itt talál helyet a közigazgatás, az egész vármegyei ügykezelés, törvénykezési és bírói eljárás, polgári műveltségénél fogva Rimaszombat azon városa a megyének, mely mindezeknél fogva hivatva van arra, hogy nemcsak székhelye legyen annak, de legyen csarnoka, gócpontja a megye összes társadalmi életének s viszonyainak is. Minden megyénél a társadalmi életnek központja a székhely, még pedig annyira, hogy ha a megyét említjük, önkénytelenül is együtt értjük vele székvárosát, s ha a székvárosról beszélünk, annak érzését, mint a szívét egynek hisszük az egész megyével. És ennek így is kell len-

TÁRCZA

—><—

HULLÓ LEVELEK.

Mig végig röppen a hideg szél
Ritkult lombjain a fáknak,
Sárgult leveleken járva
Gondolatim messze szállnak.

E zörgő, sárgult levelek
Leélték már életüket
Elporladnak, — s nem jő soh'se
Számukra többé kikelet.

Szülő anyjuk a tavasz volt
Nyár hozá meg éltük delét,
Mig a késő ősz borítá
Rájuk örök szemfedelét.

Sárgult levél s Én életem,
Mily közel áltok egymáshoz, —
Mikép Téged, úgy Engem is
Ősz vezet a hervadáshoz.

Éltemnek is, — mikép neked, —
Volt virágos, szép tavasza, — — —
— Boldog nyara, — — — de mely után
A hideg ősz elhervasztá.

Mimosa.

Hölgyek válasza.

Mult heti számunkban egy felhívást tettünk közzé a Hölgyek számára, hogy miféle multság volna legcélszerűsőbb a téli szezon alatt, a mely állandó, vagy időleges szórakozását képezné városunk lakosainak? Kérdésünkre több oldalról kaptunk feleleteket, melyek egy-némelyikét tárczarovatunkban szószerint közöljük.

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Gömör“ mult heti számában az az érdekes kérdés vettetett fel nekünk, hogy mikép tudnánk legjobban mulatni?

Kérem t. szerkesztő ur, azt igen bajos, úgy hirtelen megmondani. Különb is én azt tartom, hogy minden módon, s ha én a magam multságát tekinteném, hát nem szólnék egy szót sem, — nem indítványoznék semmit, hanem bevárnám, ha mindjárt egy kis nyugtalansággal is, minden héten a szerda és vasárnapi délutánt, a mikor eljönnek ide hozzánk barátóim és két-három ur, a kikkel már egész ismerősök vagyunk, s akkor aztán nekem nem kell semmi más multság. Akár soh'se volna vége.

Hanem másképp áll a dolog, Anna és Gizi barátóimmal, kiket mostanában nem szórakoztat úgy a házi multság, mint azok a mult hetekben is. L. és G. ur is azt mondják, hogy szükségesek a nyilvános összejövetelek, mert a társas élet így szorosabb lesz, a szórakozás mellett az ember szellemileg és izlésében fejlődik. Hát én az mind elhiszem, de hát G. ur, a kinél soha izlésesebb, okosabb és kedvesebb embert még nem ismertem, miért nincs olyan nagyon rajta?

soh'se szól a dologba, pedig akkor nekem is könnyebb volna állást foglalnom. Az ő véleménye csak helyes lehet. Ugy sejttem, neki is aligha nem jobb itthon. De hát, ha már csakugyan egy kis életet akarnánk adni a társas életnek, én is az egész családunk is örömmel azt vélem, — s ezt G. ur is helyben hagyja, — hogy legjobb volna egy műkedvelői előadást rendezni a Barosszobor javára: ennél tanulhatunk izlést, miathatunk a próbákon és az utána következő multságon; és még felül rá áldozunk is egy nemes célra. Mert hiába, a mi városunknak, akár így, akár úgy, csak kell adni annak a kitünő embernek az emlékére, s a mama úgy is eleget hangoztatja, hogy a kellemest a hasznossal úgy össze kell kötni, mint a munkát a szórakozással.

Annyi sok, minden nemes ügyért szoktak ugyan már mostanában táncolni, hogy ajánlatom nem mehet újság számba, de épen azért, mivel kipróbált jó: egyhangulag nyélbe ütendők indítványozzuk és mindnyájunk nevében kérem a t. műkedvelő urakat, hogy indítsák meg a mozgalmat ebben az irányban, de ne tessék ám kifelejtteni, sem engem, sem G. urat, meg a többi barátóimot s ismerős urakat sem.

— — Akkor aztán tudom jól mulatunk.
Tisztelettel

. Gizi:

II.

Tekintetes szerkesztő ur!

Ha az Isten megáldott velük, hát én csak hálával tartozom érte. Már t. i. a leányaimat értem. Kettő már szinte felnőttek sorába esik, s nagyon szeretem őket, de úgy, hogy ők arról

nie, mert hiszen ha a megyét csak mint hatóságot tekintjük, az bent lakik a székhelyen, ott érintkezik a város intéző köreivel, hogy egymás gondolatait, vágyait megismerve, segédkezet nyujthassanak egymás — a megye és város — boldogulására.

Éppen azért mi, kik programmunkban az egyetértést első helyre irtuk fel, mindent el akarunk követni, azon már a viszonyok által is megkövetelt egyetértés és együttműködés minél teljesebb kivívására.

Kövessen el azért a város is minden lehető arra, hogy az egyetértés soha meg ne zavartassék; néhol talán engedhetne is és kell is néhol engednie úgy neki, mint a megyének, mert a mint igaz az, hogy apró szivességek teszik erőssé és tartóssá a barátságot, úgy igaz az is, hogy a kisebb dolgok elintézése körül felmerült szivességek, engedékenység rendesen kamatosan szokták visszahozni azt, a mit talán a kicsinységekben veszünk.

Igyekezék a megye közönsége is együttélni a várossal. Teremtsen magának Rimaszombatban társadalmi központot, sőt bizonyára teremt is, ha megszűnnek az izgatások.

Félre azért a kicsinységekkel. Ne képzelje azt senki, hogy közbeszurt végzések indokolásai megdönthetik az autonómiát, mert a város autonómiáját azoknál sokkal erősebb törvények biztosítják; ne féljen attól annál kevésbé, mert bizonyos lehet abban Rimaszombat városa, hogy büszkeségét akkor helyezi helyes alapra, ha arra lesz büszke, hogy a megye székhelye, nem pedig arra, hogy separatistikus autonómiája van, mert jövőjét nem a separatismusbau, hanem a mai viszonyok által felszínre hozott azon társadalmi viszonyok között találja, mely a régi, ósdi korlátokat ledöntve, egyenlővé tette a hazának minden polgárát.

Csak ennek elismerése, ennek gyakorlati alkalmazása lehet az, mely úgy a megyének, mint a városnak biztosítja azon alapot, mely úgy közgazdasági, mint kulturális felvirágzásához annyira szükséges. Ezt azonban oly elvek hangoztatásával, mintha a „gentry és polgári elem“ (hát nem vagyunk egyenlően a hon polgárai?) született ellenségek volnának, elérni nem lehet.

A ki így tesz, az nem demokrata, hanem demagog — a demagogok művei pedig oly kétes értékűek, hogy azokkal dicsekedni egyáltalában nem lehet.

Legyen tehát béke s vezessen a józan ész, nem pedig a szenvedély.

ne sokat tudjanak. A mikor lehet azon vagyok, hogy szórakozzanak, addig míg lányok, mert bizony, ha egyszer szerencsésjök akadt s férjhez mennek, hát kevesebb alkalmuk lesz. Tudom magamról, olyan sok mindenféle történi a fiatal asszony életében, hogy akárhányszor, ha akarna, vagy kedve volna sem mehetne, elfoglalja más . . .

Ugy örültem, hogy a „Gömör“ a nőket hívja fel a kérdés megoldására: mikép lehetne leginkább szórakozni, miképen lehetne a társadalmi életet melegebbé, csatlakozóbbá teremteni, a mely az embereket közelebb hozza egymáshoz?! Hát biz' úgy, hogy a résztvevőknek erkölcsi képzetükre s szívük nemesülésére hasson, jól mulassanak, művelődjenek, de sokba ne kerüljön, mert az anyagi ok sok jó kedvnek a szárnyát szegi. Én azt tartanám czélszerűnek, ha a „Rózsa“ nagytermében társas összejövetelek tartatnának hetenként egyszer, hova csekély belépti díj mellett minden művelt család megjelenhessen, a vendéglős theával szolgálja, beszélgetés, szórakozások között könnyen telnek a vacsora-utáni idő. A termet a város ilyen czélra, a mely a polgárai jólétét czélozza — bér nélkül adná át. Egy rendező-bizottság szervezetenek, a mely újabb s újabb szórakoztatásról gondoskodnék.

Bizony ideje volna, kivált most a téli esték alkalmával, ha e téren történnék valami, hisz egy ilyen kisebb város lakosságának egy családöt kellene képeznie.

En, ha lesz belőle valami, leányaimmal együtt szívesen veszek részt, s azt hiszem a többi anyák is hasonló nézetben vannak.

Tisztelettel

egy Mama.

Nyilatkozat.

A „Gömör Kishont“ vegyestartalmu hetilap f. évi november 10 iki 47-ik számában „A tekintetes nemes vármegye“ czim alatt megjelent cikkben, f. évi október hó 27-én tartott vármegyei közgyűlésünk ellen intézett — és nyilvános gyűlésben határozottan kifejezett nyilatkozatok szándékos elferdítésére és közgyűlési határozat lényegének és alapjával szolgáló indokoknak részben elhallgatására, részben pedig a valósággal merőben ellenkező előadására alapított t a m a d á s t, — vármegyei közgyűlésünknek minden időben követett törvényes, minden magán- és pártérdekeken felülemelkedő hazafias, önzetlen és kötelességű eljárásának nyílt tudatában, — mint minden alapot nélkülöző méltatlan rágalmat egész határozottsággal visszautasítom.

A cikknek, a politikai és társadalmi közéletben hazafias együttes működésre és ügybuzgó tevékenységre hivatott, vidéki és városi értelmiség egymással felizgatására irányult áldatlan törekvésért méltó felháborodással hibáztatva és elítélve, — a cikket egész irányán átvonuló hangulatánál fogva, a tárgyilagossá felvilágosító méltatásra érdemesnek nem tartom.

Kelt Rimaszombatban, november hó 11-én 1892.

Bornemisza László,
Gömör s Kishont t. e. vármegye
alispánja.

Egy nyilatkozat.

Vettük a következő nyilatkozatot azon kérelemmel, hogy azt a gyanúsított reputatio védelmének érdekében, — mely elől el nem zárkozhatunk, — egész terjedelmében és szó szerint közöljük:

A „Gömör-Kishont“ f. évi november hó 10-én megjelent 47-ik számában „A tekintetes nemes vármegye“ czim alatt a megyebizottsági közgyűlések, a megyei hatóságok s a megyebizottsági tagok magatartását különféle alkalmakkor, de kivált a f. évi október 27-iki közgyűlés alkalmával, midőn a megyei székház feletti joghatóság került szóba, veszi éles bonczkés alá. Mindenesetre meglepett, hogy a ki az elfogulatlan és az osztályok közötti békét és egyetértést veszi alapjául vezércikkének, azt e nemes eszmék egy hosszú cikket át következetesen cserben hagyják s oly hangot, oly modort juttat érvényre, melyek éppen az elfogulatlan olvasó megbotránkozását kell, hogy okvetlenül felkeltsék.

Mint igazi megyei ember, nagyon jól tudom hogy a „nemes vármegye“ a városra nem „haragudott“ az okt. 27-iki közgyűlésen, nem „haragudott“ máskor sem s egy előkelő törvényhatósági, közigazgatási testületet az igazságtalanság feltett szándékával vádolni a közélet elbírálásához szükséges érettség teljes hiányára mutat. Hiányzik az az érettség még inkább, midőn a cikkíró a megyét azzal vádolja, hogy a gyűlölet Rimaszombat város ellen ott állandóan ápolatik, s hogy a harag, gyűlölet azért is van, mert a megyei székhely Rimaszombatba tétetett, mely polgári elemből áll, melyet a megyei elem — cikkíró szerint gentry — megvet.

Míndez hallucinatio, melyen a józan ember csak nevetni tud, annál inkább, mert tudtommal minden megyei számot tart a polgári jogra.

És hiányzik az érettség azért is, mert rég elfeledett dolgokat ránt elő hajánál fogva a cikkíró egy és ugyanazon intentióval, hogy t. i. társadalmi osztályok között izgasson.

Éretlenségre mutat az is, hogy a vármegyét káplárhoz hasonlítja, ki a közkatonát, — a várost — pofozni akarja, melyre a társadalmi téren izgatók rászolgáltak, de Rimaszombat város nem, mert az iránt mi csak jóakarattal tudunk lenni.

Éretlen a polgár város ebédjét fontosabbnak tartani, mint a közügyek tárgyalását.

Éretlen egy „is“ szócskában csak a helyes syntaxist látni, mert ilyen formán a cs. és kir. czimnél a híres „és“ szócska is csak syntaxis volt.

De mindenesetre legnevetésesebb az az insinuatio, hogy minden polgárember a megyeház előtt keresztet vessen magára, mert ez Gessler kalapjára emlékeztető rosszul alkalmazott izgatás.

Van még ennél is nevetésesebb, t. i. B. I. ur levele, melyben azzal tetszeleg magának,

hogy az egyetemen oly igazságokat tudott megszerezni, melyeket hogy eddig nem tudott, csak sajnáljuk, mert a megyei gyűlésen is megtanulhatta volna.

Es „nunc“ venio ad fortistimum, vagyis rá térek nyilatkozatom igazi tárgyára, mely tulajdonképen a tollat kezembe adta, mert ne higgye azt a cikkíró ur, hogy czélom a polemia volt, mivel éretlenségekkel polemizálni nem szokás, hanem czélom volt kimutatni azt, hogy cikkíró ur a polgári szabadság hamis álarcza, de az izgatás igazi czéljával, a megye és város közötti testvéri egyetértés megzavarásának pokoli munkájával egy rágalomnak is adott kifejezést. A cikkíró ur azonállítása, hogy voltak olyanok, a kik ugy nyilatkoztak, hogy Rimaszombatnak igaza van, de azért mégis ellene fogok szavazni, oly általános kitételű insinuatio, mely minden megyebizottsági tag lelkiismeretét a leggyalázatosabb színben tünteti fel, mert azt tételezi fel, hogy egy ember legszentébb meggyőződése ellenére a közjó szánt-szándékos megrontására adja szavazatát.

A cikkíró ur rágalmazónak fog feltűnni mindenhol és mindenki előtt, a mig meg nem tudja nevezni azt vagy azokat, kik a fenti nyilatkozat értelmében adták valaha szavazatukat.

És teszem ezt a nyilatkozatot a személyes felelősség terhének oly tudatában és mérvében, mily tudatával és mérvével nem bir annak a cikkíró ur.

Megebizottsági tag.

Egy városi polgár nyilatkozata.

Tekintes Szerkesztő Ur!

Mint rimaszombati polgár-ember figyelmeztet sem kerülte el azon legujabban különösen is lábrakapott áldatlan munka, a melylyel minket városiakat egyesek még a nyilvánosság útján is a megyével összeuszítani igyekeznek most a 19-ik század végén, midőn az egyenlőség eszméje kell, hogy uralja az emberek lelkét, agyát, s az egyenlőség elvét testvéri gyengédséggel megteremteni kell igyekeznünk még ott is, a hol az talán nem teljes volna. Ezt azonban uszításokkal elérni nem lehet, s érthetetlen előttem különösen az, hogy a mi polgárok nevében teszik azt, s oly absurd állításokkal állanak elő, hogy a megyei elem bennünket szíve mélyéből megvet. En ezt a megvetést soha nem tapasztaltam s azt is tudom, hogy mások sem panaszkodtak ilyenről. Ha némi ellentétek itt-ott mutatkoznak is, azt is el lehet simítani, de nem uszítással.

Az illetéktelen izgatók azonban azt nem látják be, hogy ők izgatásaikkal a városi polgárságnak nem hogy használnának, hanem ártanak, mert elidegenitik a vidéket városunktól társadalmilag, mi által szűnved az iparos, szenved a kereskedő.

Még ha a vidék nem is látogatná kellőleg a várost, nem elriasztani, de ide vonni kellene a vidéket, — ide annál inkább, mert Rimaszombat megyei székhely s mi Rimaszombatot, mint ilyen, mint a megye szívet kívánjuk látni.

Egy városi polgár.

Ifjusági mulatság.

Rimaszombat, 1892. nov. 5.

Le a cholera! A cholera ellen a legjobb óvszer a mulatság! Ez volt a rimaszombati ifjuságunk jelszava. S ez a jelszó jónak is bizonyult, mert régen jött össze olyan vidámi vágyó és tudó közönség a „Rózsa“ nagytermében, mint f. hó 5-én este. Minden vendéget egy Budapesten az utasoknak osztogattni szokott egészségügyi jegyhez hasonló sárga czédula fogadott, a mosolygó rendezőséggel, melynek mosolya csakhamar átragadt az érkező vendégekre is. „Egészséges. Megvizsgáltott 1892. 5. XI. Egy fűt vizsgálati díj fizetve. Dr. Piccolo (csintalan nyelvek azt beszélék, hogy Gaál Gusztó volt ez a Piccolo.)

A vizsgálat alaposan meg is ejtetett, a férfiaknál nagyon felületesen, a czédulát jó gyorsan kapták hátukra, de már a hölgyeknél a vizsgálat komolyabban kezdetett meg; mert a vizsgáló-biztosnak a szemekbe kellett nézni. Az azokból sugárzó kedves s életteljes mosolyok perzse még a legnagyobb képű orvos urat is meggyőzhették, hogy „egészséges“!

Kilencz óra volt, mire az egészséges társaság együtt volt. A legjobb egészségügyi bizonyítványt pedig mindenesetre az első pillanattól megnyilatkozó jó kedv adta ki.

Nem is sokáig birta a társaság táncz nélkül s alig húzott Kálmán egy jó talp alá valót, Rásky Pista Madarász Pannával megkezdte a tánczot, de csak egy gondolatnyit tánczoltak egyedül, mert a következő pillanatban már majdnem az egész társaság tánczolt.

Heksch Bertalan

FÜSZER-, CSEMEGE- ÉS LISZT-KERESKEDÉSE

főtér Löfkovics Lipót ur üzlete mellett.

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy mai naptól fogva üzletemet

A FEKETE KUTYÁHOZ CZIMEZTETEM.

Ezuttal bátorkodom az alant jegyzett cikkeket b. figyelmébe ajánlani, u. m.:

Francia Cognac, gróf Eszterházy, gróf Keglevich, Cuba Durose és Társa, Halász-féle 5 csillagos gyógycognac, (honi gyártmány) Ananász, Jamaicai, Cuba, Rum, Malagascet, mindenféle jó minőségű Likőrök, különféle Tea és teasütemények, olasz maroni (gesztenye) Znaimi ugorka, Malaga szőlő, Datolya, Szultán-füge, Hordós-füge, koszoru-füge, többféle sajtok, mindig friss kapható, Prágai sódar, nyers és főve orosz-hal, szardinia, Thünhal, ráktark üvegben, angol, francia, kremsi mustár, Liebig-féle huskivonat, narancs, citrom, cukorkák, legfinomabb csepegtetett méz és többféle ásványvizek.

Becsés pártfogásukat kérve

maradok tisztelettel:

HEKSCH BERTALAN,
czim a fekete kutyához.

Nagy fa-eladás!

Mű és bánya

FA-ELADÁS.

A néhai Kerepessy István és Márton kis-csoltói, agy-csoltói, lekenyei, puszta-tereszteyei, pelsüci erdők összes faállománya egészben vagy részletekben

1892. november hó 22-én d. e.
10 órakor Tornallyán

a nagy vendéglőben magán árverés útján el fog adatni, mely időre és helyre a t. vevők azzal hivatnak meg, hogy bánatpénzül 10,000 frt teendő le.

A feltételek előzetesen alólirott zárgondnokkal megbeszélhetők

Kelt Tornallyán, 1892. évi november hó 1-én.

Tornallyay Árpád,
zárgondnok.

LÖFKOVICS LIPÓT

NŐI- ÉS FÉRFI-DIVATÁRUHÁZA RIMASZOMBAT.

Bámulatos olcsó áron eladatnak:

NŐI KABÁTOK
őszi és tavaszi bélés nélkül

NŐI KABÁTOK
őszi és tavaszi selyem bélésel

NŐI KABÁTOK
vastag kamgarn téli minőség
bélés nélkül

NŐI KABÁTOK
vastag kamgarn téli minőség
selyem bélésel

NŐI KABÁTOK
Adria vattirozott serch bélésel

NŐI KABÁTOK
Adria vattirozott selyem bélésel

NŐI KABÁTOK
kamgarn vattirozott bársony
gallérral

NŐI KABÁTOK
kamgarn vattirozott himzett
gallérral

NŐI KABÁTOK
kamgarn férfi facon bársony
gallérral vagy anélkül

NŐI FELÖLTŐK
minden kivitelben.

**GYERMEK és
LEÁNY-KÖPENYEK
MUFFOK és SAPKÁK**

**Harisnyák, keztyük,
Jägeringek
és nadrágok.**

**Boák fehér tibet
szürke drapp vagy bárminő
színekben 3 frt.**

**KARMANTYUK
(MUFFOK)
egy pár száz darab 75 krtól
kezdve.**

